

UMOWA

między Rządem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej a Rządem Hiszpanii o unikaniu podwójnego opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku,

podpisana w Madrycie dnia 15 listopada 1979 r.

W imieniu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej

RADA PAŃSTWA
POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu 15 listopada 1979 r. została podpisana w Madrycie Umowa między Rządem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej a Rządem Hiszpanii o unikaniu podwójnego opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku w następującym brzmieniu:

UMOWA

między Rządem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej a Rządem Hiszpanii o unikaniu podwójnego opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku.

Rząd Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej
i
Rząd Hiszpanii,

biorąc pod uwagę zasady i postanowienia Aktu końcowego Konferencji Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie i powodując się chęcią dalszego rozwijania i ułatwiania wzajemnych stosunków gospodarczych, postanowiły zawrzeć Umowę o unikaniu podwójnego opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku i uzgodniły, co następuje:

Artykuł 1

Zakres podmiotowy.

Niniejsza umowa dotyczy osób, które mają miejsce zamieszkania lub siedzibę w jednym lub w obu Umawiających się Państwach.

Artykuł 2

Podatki, których dotyczy umowa.

1. Niniejsza umowa dotyczy — bez względu na sposób poboru — podatków od dochodu i majątku, które pobiera się na rzecz jednego z obu Umawiających się Państw.

2. Za podatki od dochodu i od majątku uważa się wszystkie podatki, które pobiera się od całego dochodu, od całego majątku albo od części dochodu lub majątku, włączając podatki od zysku lub przeniesienia tytułu własności majątku ruchomego lub nieruchomego, jak również podatki od przyrostu majątku.

3. Do aktualnie istniejących podatków, których dotyczy umowa, należą w szczególności:

a) w Polsce:

- 1) podatek dochodowy,
- 2) podatek od wynagrodzeń,
- 3) podatek wyrównawczy (podatek wyrównawczy do podatku dochodowego albo podatku od wynagrodzeń),
(zwane dalej "podatkami polskimi");

b) w Hiszpanii:

- 1) podatek dochodowy od osób fizycznych (el Impuesto sobre la Renta de las Personas Físicas),
- 2) podatek od spółek (el Impuesto sobre Sociedades),
- 3) podatek od majątku (el Impuesto sobre el Patrimonio),
(zwane dalej "podatkami hiszpańskimi").

4. Niniejsza umowa będzie miała także zastosowanie do wszystkich podatków tego samego lub podobnego rodzaju, które będą pobierane po dniu podpisania niniejszej umowy obok istniejących podatków lub zamiast nich. Właściwe władze Umawiających się Państw będą informowały się wzajemnie o zasadniczych zmianach, jakie zaszły w ich ustawodawstwach podatkowych.

Artykuł 3

Ogólne definicje.

1. W rozumieniu umowy, jeżeli z jej treści nie wynika inaczej:

- a) określenia „Umawiające się Państwo” i „drugie Umawiające się Państwo” oznaczają odpowiednio Polską Rzeczpospolitą Ludową lub Hiszpanię;
- b) określenie „osoba” obejmuje osobę fizyczną, spółkę i każde inne zrzeszenie osób;
- c) określenie „spółka” oznacza osobę prawną lub jednostkę prawną, którą w celach podatkowych traktuje się jako osobę prawną;
- d) określenia „przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa” i „przedsiębiorstwo drugiego Umawiającego się Państwa” oznaczają odpowiednio przedsiębiorstwo prowadzone przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w jednym Umawiającym się Państwie albo przedsiębiorstwo prowadzone przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie;
- e) określenie „właściwa władza” oznacza:
 - i) w Polsce — Ministra Finansów lub jego upoważnionego przedstawiciela;
 - ii) w Hiszpanii — Ministra Finansów lub jakąkolwiek inną władzę przez niego upoważnioną;

f) określenie „obywatele” oznacza każdą osobę fizyczną posiadającą obywatelstwo Umawiającego się Państwa oraz każdą osobę prawną lub inną jednostkę utworzoną na podstawie ustawodawstwa obowiązującego w Umawiającym się Państwie;

g) przez „komunikację międzynarodową” rozumie się wszelki transport wykonywany przez statek, samolot, pojazd szynowy lub drogowy użytkowany przez przedsiębiorstwo, które ma miejsce faktycznego zarządu w Umawiającym się Państwie, z wyjątkiem wypadków, gdy statek, samolot lub pojazd jest wykorzystywany tylko w ruchu między miejscami położonymi w drugim Umawiającym się Państwie.

2. Przy stosowaniu niniejszej umowy przez Umawiające się Państwo, jeżeli z treści przepisu nie wynika inaczej, każde określenie, o ile nie zostało w inny sposób zdefiniowane, ma takie znaczenie, jakie przyjmuje się według prawa danego Umawiającego się Państwa w zakresie podatków, które są przedmiotem niniejszej umowy.

Artykuł 4

Miejsce zamieszkania dla celów podatkowych.

1. W rozumieniu niniejszej umowy określenie „osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie” oznacza osobę, która według prawa tego Państwa podlega tam obowiązkowi podatkowemu z uwagi na jej miejsce zamieszkania, jej miejsce stałego pobytu, siedzibę zarządu albo inne kryteria o podobnym charakterze, wyłączając jednakże osoby, które podlegają obowiązkowi podatkowemu w tym Państwie tylko w zakresie dochodu ze źródeł znajdujących się w tym Państwie lub położonego tam majątku.

2. Jeżeli stosownie do postanowień ustępu 1 osoba fizyczna ma miejsce zamieszkania w obu Umawiających się Państwach, wtedy taki wypadek jest rozstrzygany zgodnie z następującymi zasadami:

- a) osobę uważa się za mającą miejsce zamieszkania w tym Umawiającym się Państwie, w którym ma ona stałe miejsce zamieszkania. Jeżeli ma ona stałe miejsce zamieszkania w obu Umawiających się Państwach, wówczas uważa się ją za mającą miejsce zamieszkania w tym Umawiającym się Państwie, z którym ma ściślejsze powiązania osobiste i gospodarcze (ośrodek interesów życiowych);
- b) jeżeli nie można ustalić, w którym Umawiającym się Państwie osoba ma ściślejsze powiązania osobiste i gospodarcze, albo jeżeli nie ma ona stałego miejsca zamieszkania w żadnym z Umawiających się Państw, wówczas uważa się ją za mającą miejsce zamieszkania w tym Umawiającym się Państwie, w którym zwykle przebywa;
- c) jeżeli przebywa ona zazwyczaj w obydwu Umawiających się Państwach lub nie przebywa zazwyczaj w żadnym z nich, wówczas będzie ona uważana za mającą miejsce zamieszkania w tym Umawiającym się Państwie, którego jest obywatelem;

d) jeżeli sytuacji tej osoby nie można określić zgodnie z postanowieniami litery c), właściwe władze Umawiających się Państw rozstrzygną zagadnienie w drodze wzajemnego porozumienia.

3. Jeżeli stosownie do postanowień ustępu 1 osoba nie będąca osobą fizyczną ma siedzibę w obu Umawiających się Państwach, uważa się ją za mającą siedzibę w tym Umawiającym się Państwie, w którym znajdują się miejsce jej faktycznego zarządu.

Artykuł 5

Zakład.

1. W rozumieniu niniejszej umowy określenie „zakład” oznacza stałą placówkę, poprzez którą całkowicie albo częściowo wykonuje się działalność przedsiębiorstwa.

2. Określenie „zakład” obejmuje w szczególności:

- a) miejsce zarządu,
- b) filię,
- c) biuro;
- d) zakład fabryczny;
- e) warsztat;
- f) kopalnię, kamieniołom albo inne miejsce wydobywania bogactw naturalnych,
- g) budowę albo montaż, które trwają przez okres dłuższy niż 12 miesięcy.

3. Określenie „zakład” nie będzie uważane za obejmujące:

- a) placówki, które służą wyłącznie do składowania, wystawiania lub wydawania dóbr albo towarów należących do przedsiębiorstwa;
- b) zapasy dóbr albo towarów należących do przedsiębiorstwa, utrzymywanych wyłącznie w celu składowania, wystawiania lub wydawania;
- c) zapasy dóbr albo towarów należących do przedsiębiorstwa, utrzymywanych wyłącznie w celu obróbki lub przerobu przez inne przedsiębiorstwo,
- d) stałe placówki, utrzymywane wyłącznie w celu zakupu dóbr lub towarów albo w celu uzyskiwania informacji dla przedsiębiorstwa,
- e) stałe placówki utrzymywane przez przedsiębiorstwo wyłącznie w celu reklamy, dostarczania informacji, prowadzenia badań naukowych lub wykonywania podobnej działalności o przygotowawczym lub pomocniczym charakterze dla przedsiębiorstwa.

4. Osoba, z wyjątkiem niezależnego przedstawiciela w rozumieniu postanowień ustępu 5, działająca w Umawiającym się Państwie na rzecz przedsiębiorstwa drugiego Umawiającego się Państwa, będzie uważana za posiadającą status zakładu w tym pierwszym Państwie, jeżeli ta osoba ma pełnomocnictwo do zawierania umów w imieniu przedsiębiorstwa i pełnomocnictwo w tym Państwie zwykle wykonuje, chyba że jej działalność ogranicza się tylko do wymienionej w ust. 3.

5. Nie będzie się uważać przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa za posiadające zakład w drugim Umawiającym się Państwie tylko z tego powodu, że wy-

konuje tam czynności przez maklera, komisanta albo innego niezależnego przedstawiciela, jeżeli te osoby działają w ramach swojej zwykłej działalności.

6. Sam fakt, że spółka mająca siedzibę w Umawiającym się Państwie kontroluje lub jest kontrolowana przez spółkę mającą siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie przez posiadany tam zakład albo w inny sposób, nie wystarcza, aby którąkolwiek z tych spółek uważać za zakład drugiej spółki.

Artykuł 6

Dochody z nieruchomości.

1. Dochody z majątku nieruchomego, włączając dochody z eksploatacji gospodarstw rolnych i leśnych, mogą być opodatkowane w tym Umawiającym się Państwie, w którym ten majątek jest położony.

2. Określenie „majątek nieruchomy” rozumie się według prawa Umawiającego się Państwa, w którym majątek ten jest położony. Określenie to obejmuje w każdym wypadku przynależność do majątku nieruchomego, żywy i martwy inwentarz gospodarstw rolnych i leśnych, prawa, do których mają zastosowanie przepisy prawa rzeczowego, użytkowanie majątku nieruchomego, jak również prawa do zmiennych lub stałych świadczeń z tytułu eksploatacji albo prawa do eksploatacji zasobów mineralnych, źródeł i innych bogactw naturalnych. Statki, barki oraz samoloty nie stanowią majątku nieruchomego.

3. Postanowienia ustępu 1 stosuje się do dochodów z bezpośredniego użytkowania, najmu, jak również każdego innego rodzaju użytkowania majątku nieruchomego.

4. Postanowienia ustępów 1 i 3 stosuje się również do dochodu z majątku nieruchomego przedsiębiorstwa i do dochodu z majątku nieruchomego, który służy do wykonywania wolnego zawodu.

Artykuł 7

Zyski przedsiębiorstw.

1. Zyski przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie, chyba że przedsiębiorstwo prowadzi działalność w drugim Umawiającym się Państwie przez położony tam zakład. Jeżeli przedsiębiorstwo prowadzi działalność w ten sposób, zyski przedsiębiorstwa mogą być opodatkowane w drugim Umawiającym się Państwie, jednak tylko do takiej wysokości, w jakiej mogą być przypisane temu zakładowi.

2. Z zastrzeżeniem postanowień ustępu 3, jeżeli przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa wykonuje działalność w drugim Umawiającym się Państwie przez położony tam zakład, to w każdym Umawiającym się Państwie należy przypisać temu zakładowi takie zyski, które mógłby on osiągnąć, gdyby wykonywał taką samą lub podobną działalność w takich samych lub podobnych warunkach jako samodzielne przedsiębiorstwo i był całkowicie niezależny w stosunkach z przedsiębiorstwem, którego jest zakładem.

3. Przy ustalaniu zysków zakładu dopuszcza się odliczenie nakładów ponoszonych dla tego zakładu, włącznie z kosztami zarządzania i ogólnymi kosztami

administracyjnymi, niezależnie od tego, czy powstały w tym Państwie, w którym zakład jest położony, czy gdzie indziej.

4. Jeżeli w Umawiającym się Państwie istnieje zwyczaj ustalania zysków zakładu przez podział całkowitych zysków przedsiębiorstwa na poszczególne części, żadne postanowienie ustępu 2 nie wyklucza ustalenia przez to Umawiające się Państwo zysku podlegającego opodatkowaniu według zwykle stosowanego podziału; sposób zastosowanego podziału zysku musi jednak być taki, żeby wynik był zgodny z zasadami niniejszego artykułu.

5. Nie można przypisać zakładowi zysku tylko z tytułu zakupu dóbr lub towarów przez ten zakład dla przedsiębiorstwa.

6. Przy stosowaniu poprzednich ustępów ustalanie zysków zakładu będzie dokonywane każdego roku w ten sam sposób, chyba że istnieją uzasadnione powody, aby postąpić inaczej.

7. Jeżeli w zyskach mieszczą się dochody, które zostały odrębnie uregulowane w innych artykułach niniejszej umowy, postanowienia tych innych artykułów nie będą naruszone przez postanowienia niniejszego artykułu.

Artykuł 8

Transport międzynarodowy.

1. Zyski pochodzące z eksploatacji w komunikacji międzynarodowej statków, barek lub samolotów podlegają opodatkowaniu tylko w tym Umawiającym się Państwie, w którym znajduje się miejsce faktycznego zarządu przedsiębiorstwa, bez względu na to, czy te statki, barki lub samoloty stanowią własność tego przedsiębiorstwa, czy są przez to przedsiębiorstwo dzierżawione.

2. Jeżeli miejsce faktycznego zarządu przedsiębiorstwa zajmującego się transportem międzynarodowym w komunikacji morskiej znajduje się na pokładzie statku, uważa się, że znajduje się ono w tym Umawiającym się Państwie, w którym leży port macierzysty statku, a jeżeli nie ma on portu macierzystego — w tym Umawiającym się Państwie, w którym osoba eksploatująca statek ma miejsce zamieszkania lub siedzibę.

3. Zyski pochodzące z eksploatacji w komunikacji międzynarodowej pojazdów szynowych lub drogowych podlegają opodatkowaniu tylko w tym Umawiającym się Państwie, w którym znajduje się miejsce faktycznego zarządu przedsiębiorstwa.

4. Postanowienia ustępów 1 i 3 będą uważane za obejmujące zyski pochodzące z uczestnictwa w umowie poolowej, we wspólnym przedsiębiorstwie lub w międzynarodowym związku eksploatacyjnym.

Artykuł 9

Przedsiębiorstwa powiązane.

1. Jeżeli:

a) przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa bierze udział bezpośrednio lub pośrednio w zarządzaniu, kontroli albo w kapitale przedsiębiorstwa drugiego Umawiającego się Państwa albo

b) te same osoby bezpośrednio lub pośrednio biorą udział w zarządzaniu, kontroli lub kapitale przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa i przedsiębiorstwa drugiego Umawiającego się Państwa

i w jednym i drugim wypadku między dwoma przedsiębiorstwami w zakresie ich stosunków handlowych lub finansowych zostaną umówione lub narzucone warunki, które różnią się od warunków, jakie by ustaliły między sobą niezależne przedsiębiorstwa, wówczas zyski, które osiągałoby jedno z przedsiębiorstw bez tych warunków, ale z powodu tych warunków ich nie osiągnęło, mogą być uznane za zyski tego przedsiębiorstwa i odpowiednio opodatkowane.

2. Jeżeli Umawiające się Państwo włącza do zysków przedsiębiorstwa tego Państwa i odpowiednio podatkuje zyski, z tytułu których przedsiębiorstwo drugiego Umawiającego się Państwa zostało opodatkowane w tym drugim Państwie, a zyski w ten sposób włączone są zyskami, które powinno uzyskać przedsiębiorstwo pierwszego Umawiającego się Państwa, jeżeli warunki ustalone pomiędzy tymi dwoma przedsiębiorstwami byłyby takie, jakie zostałyby ustalone pomiędzy niezależnymi przedsiębiorstwami, wtedy to drugie Państwo powinno dokonać właściwej zmiany w wysokości podatku pobieranego od tych zysków. Przy określaniu tej zmiany będzie się brało pod uwagę inne postanowienia niniejszej umowy, a właściwe władze Umawiających się Państw będą się porozumiewały w niezbędnych wypadkach.

Artykuł 10

Dywidendy.

1. Dywidendy, które płaci spółka mająca siedzibę w Umawiającym się Państwie osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Dywidendy te mogą być jednak również opodatkowane w tym Umawiającym się Państwie i według prawa tego Państwa, w którym spółka wypłacająca dywidendy ma swoją siedzibę; podatek ten nie może jednak przekroczyć:

a) 5% kwoty dywidendy brutto, jeżeli odbiorca jest spółką (inną niż spółdzielnią) rozporządzającą bezpośrednio co najmniej 25% kapitału spółki wypłacającej dywidendy;

b) 15% kwoty dywidendy brutto we wszystkich innych wypadkach.

Właściwe władze Umawiających się Państw uzgodnią sposób stosowania niniejszego ustępu. Postanowienia niniejszego ustępu nie naruszają opodatkowania spółki mającego związek z zyskami, z których dywidendy są wypłacane.

3. Użyte w niniejszym artykule określenie „dywidendy” oznacza wpływy z akcji lub innych praw związanych z udziałem w zyskach, z wyjątkiem wierzytelności, jak również wpływy pochodzące z innych udziałów w spółce, które są traktowane w ten sam sposób jak wpływy z akcji, zgodnie z prawem podatkowym Państwa, w którym spółka wydzielająca dywidendy ma siedzibę.

4. Postanowień ustępów 1 i 2 nie stosuje się, jeżeli odbiorca dywidend, mający miejsce zamieszkania

lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, prowadzi działalność gospodarczą w drugim Umawiającym się Państwie, w którym znajduje się siedziba spółki płacącej dywidendy, poprzez położony tam zakład bądź wykonuje w tym drugim Państwie wolny zawód przy pomocy tam położonej placówki i jeżeli udział, z tytułu którego wypłaca się dywidendy, jest rzeczywiście związany z działalnością takiego zakładu lub stałej placówki. W takim wypadku stosuje się odpowiednio postanowienia artykułu 7 lub artykułu 14.

5. Jeżeli spółka, której siedziba znajduje się w Umawiającym się Państwie, osiąga zyski albo dochody z drugiego Umawiającego się Państwa, wówczas to drugie Państwo nie może ani obciążać podatkiem dywidend, które ta spółka płaci osobom nie mającym miejsca zamieszkania lub siedziby w tym drugim Państwie, ani też obciążać zysku spółki podatkiem od nie wydzielonego zysku, nawet gdy wypłacone dywidendy lub nie wydzielone zyski całkowicie lub częściowo pochodzą z zysków albo dochodów osiągniętych w tym drugim Państwie.

Artykuł 11

Odsetki.

1. Odsetki, które powstają w jednym z Umawiających się Państw i wypłacane są osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane tylko w tym drugim Państwie.

2. Użyte w niniejszym artykule określenie „odsetki” oznacza dochody z wszelkiego rodzaju roszczeń wynikających z długów, bez względu na to, czy są zabezpieczone hipotecznie i czy pociągają za sobą prawo do udziału w zyskach dłużnika, a w szczególności dochody z pożyczek rządowych oraz dochody z obligacji i skryptów dłużnych, włączając dodatkowe wygrane związane z takimi pożyczkami, obligacjami i skryptami dłużnymi. Kary za zwłokę w zapłacie nie będą traktowane jako odsetki przy stosowaniu niniejszego artykułu.

3. Postanowień ustępu 1 nie stosuje się, jeżeli odbiorca odsetek mający miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie prowadzi w drugim Umawiającym się Państwie, z którego pochodzą odsetki, działalność gospodarczą poprzez położony tam zakład lub wykonuje w tym drugim Państwie wolny zawód przy pomocy tam położonej stałej placówki i jeżeli wierzytelności, na których zaspokojenie są płacone odsetki, faktycznie należą do tego zakładu lub stałej placówki. W takim wypadku stosuje się odpowiednio postanowienia artykułu 7 lub artykułu 14.

4. Jeżeli między dłużnikiem i wierzycielem lub między nimi obydwoma a osobą trzecią istnieją szczególne stosunki i dlatego zapłacone odsetki przekraczają w stosunku do świadczenia podstawowego kwotę, którą dłużnik i wierzyciel umówiliby bez tych stosunków, wówczas postanowienia tego artykułu stosuje się tylko do tej ostatnio wymienionej kwoty. W tym wypadku nadwyżka ponad tę kwotę podlega opodatkowaniu według prawa każdego Umawiającego się Państwa i z uwzględnieniem innych postanowień niniejszej umowy.

Artykuł 12

Należności licencyjne.

1. Należności licencyjne, pochodzące z Umawiającego się Państwa, wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Umawiającym się Państwie.

2. Należności te jednak mogą być opodatkowane także w Umawiającym się Państwie, w którym powstały, i zgodnie z prawem tego Umawiającego się Państwa, lecz podatek w ten sposób ustalony w wypadku, gdy podlegają one opodatkowaniu w drugim Umawiającym się Państwie, nie przekroczy 10% kwoty tych należności.

3. Niezależnie od postanowień ustępu 2 należności licencyjne z tytułu prawa autorskiego i podobne płatności związane z tworzeniem lub reprodukcją dzieła literackiego, muzycznego lub artystycznego (nie włączając należności związanych z filmami dla kin i filmami lub taśmami przeznaczonymi do wykorzystania w telewizji), powstałe w jednym Umawiającym się Państwie i wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, będą podlegały opodatkowaniu tylko w tym drugim Państwie.

4. Użyte w niniejszym artykule określenie „należności licencyjne” oznacza wszelkiego rodzaju należności, które są płacone za użytkowanie lub prawo do użytkowania prawa autorskiego do dzieła literackiego, artystycznego lub naukowego, włącznie z filmami dla kin oraz filmami lub taśmami dla radia lub telewizji, do patentu, znaku towarowego, rysunku, modelu, planu, tajemnicy lub technologii produkcyjnej albo za użytkowanie lub prawo do użytkowania urządzenia przemysłowego, handlowego lub naukowego, albo za informację związane z doświadczeniem zdobytym w dziedzinie przemysłowej, handlowej lub naukowej.

5. Postanowień ustępów 1 i 2 nie stosuje się, jeżeli odbiorca należności licencyjnych mający miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie prowadzi w drugim Umawiającym się Państwie, z którego pochodzą należności, działalność gospodarczą poprzez położony tam zakład bądź wykonuje w tym drugim Państwie wolny zawód przy pomocy tam położonej stałej placówki, a prawa lub majątek, z tytułu których wypłacane są należności licencyjne, rzeczywiście należą do tego zakładu lub stałej placówki. W takim wypadku stosuje się odpowiednio postanowienia artykułu 7 lub artykułu 14.

6. Uważa się, że należności licencyjne powstają w Umawiającym się Państwie, gdy dłużnikiem jest to Państwo, jego jednostka terytorialna lub władza lokalna albo osoba mająca w tym Państwie miejsce zamieszkania lub siedzibę. Jeżeli jednak osoba wypłacająca należności licencyjne, bez względu na to, czy ma ona w Umawiającym się Państwie miejsce zamieszkania lub siedzibę, posiada w Umawiającym się Państwie zakład, w związku z którym powstał obowiązek zapłaty tych należności licencyjnych i zakład sam ponosi te należności, wówczas uważa się, że należności licencyjne powstają w tym Umawiającym się Państwie, w którym położony jest zakład.

7. Jeżeli między dłużnikiem a wierzycielem lub między nimi a osobą trzecią istnieją szczególne sto-

sunki i dlatego zapłacone opłaty licencyjne mające związek z użytkowaniem, prawem lub informacją, za które są płacone, przekraczają kwotę, którą dłużnik i wierzyciel umówiliby bez tych stosunków, wówczas postanowienia niniejszego artykułu stosuje się tylko do tej ostatnio wymienionej kwoty. W tym wypadku nadwyżka ponad tę kwotę podlega opodatkowaniu według prawa każdego Umawiającego się Państwa oraz z uwzględnieniem innych postanowień niniejszej umowy.

Artykuł 13

Zyski kapitałowe.

1. Zyski pochodzące z przeniesienia tytułu własności majątku nieruchomości, określonego w artykule 6 ustęp 2, lub z przeniesienia tytułu własności udziałów lub podobnych praw w spółce, której majątek składa się głównie z nieruchomości, mogą być opodatkowane w tym Umawiającym się Państwie, w którym ten majątek jest położony.

2. Zyski z przeniesienia tytułu własności majątku ruchomego, stanowiącego majątek zakładu, który przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa posiada w drugim Umawiającym się Państwie, albo przynależnego do stałej placówki, którą dysponuje osoba zamieszkała w jednym z Umawiających się Państw w drugim Umawiającym się Państwie, wykonująca wolny zawód, łącznie z zyskami, które zostaną uzyskane przy przeniesieniu własności takiego zakładu (odrębnie albo razem z całym przedsiębiorstwem) lub takiej stałej placówki, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie. Jednakże zyski z przeniesienia tytułu własności majątku ruchomego wymienionego w artykule 22 ustęp 3 mogą być opodatkowane tylko w tym Umawiającym się Państwie, w którym ten majątek ruchomy podlega opodatkowaniu na mocy wymienionego artykułu.

3. Zyski z przeniesienia tytułu własności majątku nie wymienionego w ustępach 1 lub 2 będą opodatkowane tylko w tym Umawiającym się Państwie, w którym przenoszący tytuł własności ma miejsce zamieszkania lub siedzibę.

Artykuł 14

Wolne zawody.

1. Dochody, które osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie osiąga z wykonywania wolnego zawodu albo z innej samodzielnej działalności podobnego rodzaju, będą opodatkowane tylko w tym Państwie, chyba że dla wykonywania swojej działalności w drugim Umawiającym się Państwie dysponuje ona zwykle stałą placówką. Jeżeli rozprowadza ona taką stałą placówką, wówczas dochody mogą być opodatkowane w tym drugim Umawiającym się Państwie, jednak tylko w takiej wysokości, w jakiej mogą być przypisane tej stałej placówce.

2. Określenie „wolny zawód” obejmuje w szczególności samodzielnie wykonywaną działalność naukową, literacką, artystyczną, wychowawczą lub oświatową, jak również samodzielnie wykonywaną działalność lekarzy, prawników, techników, inżynierów, architektów oraz dentystów.

Artykuł 15

Praca najemna.

1. Z uwzględnieniem postanowień artykułów 16, 18 i 19 pensje, płace i podobne wynagrodzenia, które osoba mająca miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie osiąga z pracy najemnej, mogą podlegać opodatkowaniu tylko w tym Państwie, chyba że praca wykonywana jest w drugim Umawiającym się Państwie. Jeżeli praca jest tam wykonywana, to osiągnięte za nią wynagrodzenie może być opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Bez względu na postanowienia ustępu 1 wynagrodzenia, jakie osoba mająca miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie osiąga z pracy najemnej wykonywanej w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane tylko w pierwszym Państwie, jeżeli:

- odbiornik przebywa w drugim Państwie łącznie nie dłużej niż 183 dni podczas roku finansowego oraz
- wynagrodzenia są wypłacane przez pracodawcę, który nie ma w tym drugim Państwie miejsca zamieszkania lub siedziby, albo w jego imieniu, oraz
- wynagrodzenia nie są ponoszone przez zakład lub stałą placówkę, którą pracodawca posiada w drugim Państwie.

3. Bez względu na postanowienia powyższych ustępów wynagrodzenia z pracy najemnej, wykonywanej na pokładzie statku, samolotu, pojazdu szynowego lub drogowego w komunikacji międzynarodowej, mogą być opodatkowane w tym Umawiającym się Państwie, w którym znajduje się miejsce faktycznego zarządu przedsiębiorstwa.

Artykuł 16

Wynagrodzenia członków rad nadzorczych albo zarządzających.

Wynagrodzenia, które osoba mająca miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie osiąga z tytułu członkostwa w radzie nadzorczej albo radzie zarządzającej spółki mającej siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

Artykuł 17

Artyści i sportowcy.

1. Bez względu na postanowienia artykułów 14 i 15 dochody artystów, na przykład artystów scenicznych, filmowych, radiowych lub telewizyjnych, jak też muzyków i sportowców z osobiście wykonywanej w tym charakterze działalności, mogą podlegać opodatkowaniu w tym Umawiającym się Państwie, w którym wykonują oni te czynności.

2. Jeżeli dochód mający związek z osobiście wykonywaną działalnością takiego artysty lub sportowca nie jest wypłacany temu artyście lub sportowcowi, ale innej osobie, dochód taki może być opodatkowany bez względu na postanowienia artykułów 14 i 15 w tym

Umawiającym się Państwie, w którym działalność tego artysty lub sportowca jest wykonywana.

Artykuł 18

Emerytury.

Stosownie do postanowień ustępu 2 artykułu 19 emerytury i inne świadczenia o podobnym charakterze, wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie w związku z jej zatrudnieniem w przeszłości, będą opodatkowane tylko w tym Państwie.

Artykuł 19

Funkcje publiczne.

1. a) Wynagrodzenie inne niż emerytura, wypłacane przez Umawiające się Państwo, jego jednostkę terytorialną lub władzę lokalną jakiegokolwiek osobie fizycznej z tytułu usług świadczonych na rzecz tego Państwa, jego jednostki terytorialnej lub władzy lokalnej, będzie opodatkowane tylko w tym Państwie.

b) Jednakże wynagrodzenie takie będzie opodatkowane tylko w tym drugim Umawiającym się Państwie, jeżeli usługi są świadczone w tym Państwie, a osoba otrzymująca takie wynagrodzenie ma miejsce zamieszkania w tym drugim Umawiającym się Państwie oraz osoba ta:

- 1) jest obywatelem tego Państwa lub
- 2) nie stała się osobą mającą miejsce zamieszkania w tym Państwie wyłącznie w celu świadczenia tych usług.

2. a) Jakakolwiek renta lub emerytura, wypłacana przez Umawiające się Państwo, jego jednostkę terytorialną lub władzę lokalną albo z funduszy utworzonych przez to Państwo, jego jednostkę terytorialną lub władzę lokalną jakiegokolwiek osobie fizycznej z tytułu usług świadczonych na rzecz tego Państwa, jego jednostki terytorialnej lub władzy lokalnej, będzie opodatkowana tylko w tym Państwie.

b) Jednakże takie renty lub emerytury będą opodatkowane tylko w tym drugim Umawiającym się Państwie, jeżeli osoba je otrzymująca jest obywatelem tego Państwa i ma w nim miejsce zamieszkania.

3. Postanowienia artykułów 15, 16 i 21 mają zastosowanie do wynagrodzeń, rent lub emerytur mających związek z usługami świadczonymi w związku z działalnością zarobkową Umawiającego się Państwa, jego jednostki terytorialnej lub władzy lokalnej.

Artykuł 20

Profesorowie i studenci.

1. Profesor lub nauczyciel, który przebywa w Umawiającym się Państwie w celu nauczania lub prowadzenia prac badawczych na uniwersytecie, w szkole pomaturalnej, szkole albo w innej placówce oświatowej w tym Umawiającym się Państwie przez okres nie przekraczający dwóch lat i który ma albo bezpośrednio przed powyższym okresem miał miejsce zamieszkania w drugim Umawiającym się Państwie, będzie zwolniony od podatku w pierwszym wymienionym Umawiającym się Państwie od jakiegokolwiek wynagrodzenia z tytułu takiego nauczania lub prowadzenia prac badawczych:

2. Postanowień ustępu 1 nie stosuje się do dochodów uzyskiwanych z prac badawczych, jeżeli takie prace badawcze są podejmowane nie w interesie publicznym, ale głównie dla prywatnej korzyści określonej osoby lub określonych osób.

3. Student lub praktykant, który przebywa w Umawiającym się Państwie wyłącznie dla studiów lub kształcenia się, a który ma lub bezpośrednio przedtem miał miejsce zamieszkania w drugim Umawiającym się Państwie, będzie zwolniony od opodatkowania w pierwszym wymienionym Państwie, jeżeli chodzi o płatności otrzymywane na jego utrzymanie, studia lub kształcenie się, jeżeli płatności te pochodzą ze źródeł spoza tego pierwszego Państwa.

4. Student uniwersytetu lub innej placówki uznanej za oświatową w Umawiającym się Państwie albo praktykant w dziedzinie gospodarki, techniki, rolnictwa lub leśnictwa, który jest zatrudniony w tym drugim Umawiającym się Państwie przez okres lub okresy nie przekraczające 183 dni w danym roku kalendarzowym i który ma lub miał bezpośrednio przedtem miejsce zamieszkania w jednym z Umawiających się Państw, nie będzie podlegał opodatkowaniu z tytułu osiągniętego wynagrodzenia w tym Umawiającym się Państwie, w którym jest zatrudniony, z tytułu wynagrodzenia za usługi świadczone w tym drugim Państwie, jeżeli zatrudnienie jest ściśle związane z jego kierunkiem studiów lub praktyki oraz wynagrodzenie stanowi źródło jego utrzymania.

Artykuł 21

Inne dochody.

1. Części dochodu osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, bez względu na to, skąd one pochodzą, a o których nie było mowy w poprzednich artykułach niniejszej umowy, będą opodatkowane tylko w tym Państwie.

2. Postanowienia ustępu 1 nie będą miały zastosowania do dochodu innego niż dochód z nieruchomości, określony w artykule 6 ustęp 2, jeżeli osoba osiągająca dochód, mając miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, prowadzi działalność gospodarczą w drugim Umawiającym się Państwie przez położony tam zakład lub wykonuje w tym drugim Państwie wolny zawód, wykorzystując położoną tam stałą placówkę, a prawa lub majątek, w związku z którymi osiągany jest dochód, są rzeczywiście związane z takim zakładem lub stałą placówką. W takim wypadku stosuje się odpowiednio postanowienia artykułu 7 lub artykułu 14.

Artykuł 22

Opodatkowanie majątku.

1. Majątek nieruchomy określony w artykule 6 ustęp 2 może być opodatkowany w tym Umawiającym się Państwie, w którym jest położony.

2. Majątek ruchomy, stanowiący część majątku zakładu danego przedsiębiorstwa albo należący do stałej placówki służącej do wykonywania wolnego zawodu, może być opodatkowany w tym Umawiającym się Państwie, w którym znajduje się zakład lub stała placówka.

3. Statki, samoloty i pojazdy szynowe albo drogowe, eksploatowane w komunikacji międzynarodowej, jak też majątek ruchomy, służący do eksploatacji takich

statków, samolotów i pojazdów, będą podlegać opodatkowaniu tylko w tym Państwie, w którym znajduje się miejsce faktycznego zarządu przedsiębiorstwa.

4. Wszelkie inne części majątku osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie będą opodatkowane tylko w tym Państwie.

Artykuł 23

Unikanie podwójnego opodatkowania.

1. W Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej będzie się unikać podwójnego opodatkowania w następujący sposób:

- a) Jeżeli osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Polsce osiąga dochód lub posiada majątek, który zgodnie z postanowieniami niniejszej umowy może być opodatkowany w Hiszpanii, to Polska będzie, z zastrzeżeniem postanowień ustępu 2, zwalniać taki dochód lub majątek spod opodatkowania, ale może, przy obliczaniu podatku od pozostałej części dochodu lub majątku takiej osoby, stosować stopę podatkową, która byłaby zastosowana w wypadku, gdyby zwolniona część dochodu lub majątku nie była tak zwolniona.
- b) Jeżeli osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Polsce osiąga dochód, który zgodnie z postanowieniami artykułów 10 i 12 może być opodatkowany w Hiszpanii, to Polska dopuści jako zniżkę podatku od dochodu takiej osoby kwotę równą podatkowi zapłaconemu w Hiszpanii. Taka zniżka nie będzie w żadnym razie przekraczać tej części podatku, wyliczonego przed zastosowaniem zniżki, która odnosi się do dochodu uzyskanego z Hiszpanii.

2. W Hiszpanii będzie się unikać podwójnego opodatkowania w następujący sposób:

- a) Jeżeli osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Hiszpanii osiąga dochód lub posiada majątek, który zgodnie z postanowieniami niniejszej umowy może być opodatkowany w Polsce, to Hiszpania będzie, zgodnie z postanowieniami litery b) niniejszego ustępu, zwalniać taki dochód lub majątek spod opodatkowania, ale może, przy obliczaniu podatku od pozostałej części dochodu lub majątku takiej osoby, stosować stopę podatkową, która byłaby zastosowana w wypadku, gdyby zwolniona część dochodu lub majątku nie była tak zwolniona.
- b) Hiszpania, wymierzając podatki osobom mającym miejsce zamieszkania lub siedzibę w Hiszpanii, włączy do podstawy opodatkowania dochód, który zgodnie z postanowieniami artykułów 10 i 12 niniejszej umowy może być także opodatkowany w Polsce, i dopuści odjęcie od kwoty podatku, mierzonej od tej podstawy, kwoty równej podatkowi zapłaconemu w Polsce. Taka zniżka nie będzie w żadnym razie przekraczać tej części podatku, wyliczonego przed zastosowaniem zniżki, która odnosi się do dochodu, który został opodatkowany w Polsce zgodnie z postanowieniami artykułów 10 i 12 niniejszej umowy.

Artykuł 24

Równe traktowanie.

1. Obywatele Umawiającego się Państwa, niezależnie od tego, czy mają miejsce zamieszkania w jednym z Umawiających się Państw, nie będą poddani w drugim Umawiającym się Państwie ani opodatkowaniu, ani związanym z nim obowiązkom, które są inne lub bardziej uciążliwe od opodatkowania i związanych z nim obowiązków, jakim są lub mogą być poddani obywatele tego drugiego Państwa znajdujący się w takiej samej sytuacji.

2. Opodatkowanie zakładu, który posiada przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa w drugim Umawiającym się Państwie, nie będzie w drugim Państwie bardziej niekorzystne niż opodatkowanie przedsiębiorstwa tego drugiego Państwa prowadzącego taką samą działalność. Postanowienia tego nie należy rozumieć w ten sposób, że zobowiązuje ono Umawiające się Państwo do przyznania osobom mającym miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie osobistych zwolnień podatkowych, udogodnień i obniżek z uwagi na stan cywilny czy obowiązki rodzinne, które przyznaje osobom mającym miejsce zamieszkania na jego terytorium.

3. Z wyjątkiem wypadku stosowania postanowień artykułu 9, artykułu 11 ustęp 4 lub artykułu 12 ustęp 7, odsetki, należności licencyjne i inne płatności ponoszone przez przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa na rzecz osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie są odliczane przy określaniu zysków tego przedsiębiorstwa podlegających opodatkowaniu na takich samych warunkach, jakby były płacone na rzecz osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w tym pierwszym Państwie. Podobnie jakiegokolwiek dług przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa, zaciągnięte wobec osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, są odliczane przy określaniu majątku tego przedsiębiorstwa podlegającego opodatkowaniu na takich samych warunkach, jakby były one zaciągnięte wobec osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w pierwszym Państwie.

4. Przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa, których majątek w całości lub części, bezpośrednio lub pośrednio należy do osoby lub osób mających miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie lub jest przez nie kontrolowany, nie będą w pierwszym Umawiającym się Państwie poddane ani opodatkowaniu, ani związanym z nim obowiązkom, które są inne lub bardziej uciążliwe aniżeli opodatkowanie i związane z nim obowiązki, którym są lub mogą być poddane podobne przedsiębiorstwa pierwszego Państwa.

5. Określenie „opodatkowanie” w rozumieniu umowy oznacza podatki wszelkiego rodzaju.

6. Stwierdza się, że zróżnicowane pobieranie podatków od dochodu, zysku i majątku, które jest przewidziane w Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej dla przedsiębiorstw uspołeczniionych, nie narusza postanowień niniejszego artykułu.

7. Postanowienia niniejszego artykułu nie mogą być rozumiane jako zobowiązujące Umawiające się Państwo do przyznania osobom mającym miejsce zamieszkania

lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie niżek podatkowych, które są przyznawane osobom mającym miejsce zamieszkania lub siedzibę w innym Państwie na podstawie umów zawartych z tym innym Państwem.

Artykuł 25

Procedura wzajemnego porozumiewania się.

1. Jeżeli osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie jest zdania, że działania podjęte przez jedno lub oba Umawiające się Państwa pociągają lub pociągną za sobą opodatkowanie niezgodne z postanowieniami niniejszej umowy, wówczas może ona bez ujmy dla środków odwoławczych przewidzianych w prawie wewnętrznym tych Państw przedstawić swoją sprawę właściwej władzy tego Umawiającego się Państwa, w którym ma miejsce zamieszkania lub siedzibę, lub jeżeli w danej sprawie mają zastosowanie postanowienia artykułu 23 ustęp 1 — właściwej władzy tego Umawiającego się Państwa, którego jest obywatelem. Sprawa powinna być przedstawiona w ciągu trzech lat licząc od pierwszego urzędowego zawiadomienia o działaniu pociągającym za sobą podwyższenie opodatkowania niezgodne z umową.

2. Jeżeli ta właściwa władza uzna zarzut za uzasadniony, ale nie może sama spowodować zadowalającego rozwiązania, wówczas poczyni ona starania, ażeby sprawę tę uregulować we wzajemnym porozumieniu z właściwą władzą drugiego Umawiającego się Państwa, tak ażeby uniknąć opodatkowania niezgodnego z niniejszą umową.

3. Właściwe władze Umawiających się Państw będą czynić starania, aby we wzajemnym porozumieniu usunąć trudności lub wątpliwości, które mogą powstać przy interpretacji lub stosowaniu umowy. Mogą one również wspólnie uzgodnić, w jaki sposób można zapobiec podwójnemu opodatkowaniu w wypadkach, które nie są uregulowane umową.

4. Właściwe władze Umawiających się Państw mogą w celu osiągnięcia porozumienia wskazanego w poprzednich ustępach porozumiewać się ze sobą bezpośrednio. Jeżeli uzna się, że ustna wymiana poglądów ułatwi porozumienie, może ona mieć miejsce w tonie komisji złożonej z przedstawicieli właściwych władz Umawiających się Państw.

5. Właściwe władze ustalą w drodze odrębnego dwustronnego porozumienia sposoby stosowania niniejszej umowy, a w szczególności formalności, które powinny być dopełnione przez osoby mające miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie w celu uzyskania w drugim Umawiającym się Państwie zwolnień lub niżek podatkowych od dochodu określonego w artykułach 10, 11 i 12, a powstającego w tym drugim Państwie.

Artykuł 26

Wymiana informacji.

1. Właściwe władze Umawiających się Państw będą wymieniały informacje konieczne do wykonywania niniejszej umowy, a także informacje dotyczące prawa wewnętrznego Umawiających się Państw co do podatków objętych niniejszą umową w takim zakresie, w jakim opodatkowanie, które one przewidują, jest

zgodne z umową. Wymienione informacje będą stanowiły tajemnicę i będą mogły być udzielane tylko osobom lub władzom (w tym również sądom albo organom administracyjnym), zajmującym się ustaleniem lub poborem podatków wymienionych w niniejszej umowie albo postępowaniem, wnioskami i środkami odwoławczymi w sprawach podatkowych. Powołane osoby lub władze użyją informacji tylko w wymienionym celu. Mogą one ujawnić te informacje w trakcie przewodu sądowego lub na potrzeby decyzji sądowych.

2. Ustęp 1 nie może być w żadnym razie interpretowany tak, jak gdyby zobowiązywał on jedno z Umawiających się Państw do:

- a) stosowania środków administracyjnych, które nie są zgodne z ustawodawstwem lub praktyką administracyjną tego albo drugiego Umawiającego się Państwa,
- b) udzielania danych, których uzyskanie nie byłoby możliwe na podstawie ustawodawstwa albo w ramach normalnej praktyki administracyjnej tego lub drugiego Umawiającego się Państwa,
- c) przekazywania informacji, które ujawniałyby tajemnicę handlową, przemysłową lub zawodową albo tryb działalności przedsiębiorstwa lub których udzielenie sprzeciwiałoby się porządkowi publicznemu (ordre public).

Artykuł 27

Pracownicy dyplomatyczni i konsularni.

Przepisy niniejszej umowy nie naruszają przywilejów podatkowych przysługujących pracownikom dyplomatycznym lub konsularnym na podstawie ogólnych zasad prawa międzynarodowego lub postanowień umów szczególnych.

Artykuł 28

Zakres terytorialny.

1. W rozumieniu niniejszej umowy, jeżeli z jej treści nie wynika inaczej:

- 1) określenie „Polska” oznacza Polską Rzeczpospolitą Ludową, włączając wszelkie obszary również poza morzem terytorialnym Polski, które zgodnie z prawem międzynarodowym są lub mogą zostać uznane, zgodnie z prawem Polski dotyczącym szelfu kontynentalnego, za obszary, nad którymi Polska sprawuje władzę w zakresie dna morskiego i podglebia obszarów podmorskich i ich zasobów naturalnych,
- 2) określenie „Hiszpania” oznacza Państwo Hiszpanii, włączając wszelkie obszary również poza morzem terytorialnym Hiszpanii, które zgodnie z prawem międzynarodowym są lub mogą zostać uznane, zgodnie z prawem Hiszpanii dotyczącym szelfu kontynentalnego, za obszary, nad którymi Hiszpania sprawuje władzę w zakresie dna morskiego i podglebia obszarów podmorskich i ich zasobów naturalnych.

Artykuł 29

Wejście w życie.

1. Umowa niniejsza podlega ratyfikacji. Wymiana dokumentów ratyfikacyjnych nastąpi w Warszawie.

2. Umowa wejdzie w życie w chwili wymiany dokumentów ratyfikacyjnych i jej postanowienia będą miały zastosowanie:

- a) w zakresie podatków pobieranych u źródła — do kwot powstałych w dniu 1 stycznia roku kalendarzowego następującego po roku, w którym umowa weszła w życie, lub po tym dniu,
- b) w zakresie innych podatków dochodowych lub majątkowych — do podatków pobieranych za rok wymiarowy rozpoczynający się dnia 1 stycznia roku kalendarzowego następującego po roku, w którym umowa weszła w życie, lub po tym dniu.

Artykuł 30

Wypowiedzenie.

Umowa niniejsza będzie obowiązywała do czasu jej wypowiedzenia przez jedno z Umawiających się Państw. Każde z Umawiających się Państw może wypowiedzieć umowę w drodze dyplomatycznej, przekazując pisemną notyfikację o wypowiedzeniu nie później niż na sześć miesięcy przed końcem roku kalendarzowego następującego po okresie pięciu lat od daty wejścia w życie umowy. W takim wypadku umowa przestanie obowiązywać:

- a) w zakresie podatków pobieranych u źródła — do kwot powstałych w dniu 1 stycznia roku kalendarzowego następującego po roku, w którym zostały przekazane noty, lub po tym dniu,
- b) w zakresie innych podatków dochodowych lub majątkowych — do podatków pobieranych za rok wymiarowy rozpoczynający się dnia 1 stycznia roku kalendarzowego następującego po roku, w którym zostały przekazane noty, lub po tym dniu.

Na dowód powyższego niżej podpisani, należycie do tego upoważnieni, podpisali niniejszą umowę i opatrzyli ją pieczęciami.

Sporządzono w Madrycie w dniu 15 listopada 1979 r. w dwu egzemplarzach w językach: polskim i hiszpańskim, przy czym obydwie teksty są jednakowo autentyczne.

Z upoważnienia
Rządu Polskiej Rzeczypospolitej
Ludowej

Emil Wojtaszek

Z upoważnienia
Rządu Hiszpanii

Marcelino Oreja Aguirre

PROTOKÓŁ

W chwili podpisywania Umowy między Rządem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej a Rządem Hiszpanii o unikaniu podwójnego opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku niżej podpisani, należycie do tego upoważnieni, uzgodnili, że następujące postanowienia będą stanowiły integralną część umowy:

Do artykułu 2.

I. Przyjmuje się, że umowa będzie miała zastosowanie do podatków od dochodu i majątku, bez względu na to, w imieniu jakiego stopnia władz każdego z Umawiających się Państw jest wymierzany podatek.

Do artykułu 8.

II. Przyjmuje się, że postanowienia tego artykułu będą uważane za obejmujące zyski z eksploatacji w komunikacji międzynarodowej kontenerów w morskim, kolejowym, drogowym i powietrznym transporcie oraz innego wyposażenia wykorzystywanego bezpośrednio w transporcie międzynarodowym.

Do artykułu 12.

III. Bez względu na postanowienia ustępów 2 i 3 należności licencyjne z tytułu praw autorskich i podobne płatności w zakresie filmu dla kin lub filmów i taśm do wykorzystania w telewizji, powstające w Umawiającym się Państwie i wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, będą podlegały opodatkowaniu tylko w tym drugim Państwie, jeżeli przekazanie tego filmu dla kin lub filmów i taśm do wykorzystania w telewizji do tego drugiego Umawiającego się Państwa będzie dokonane w ramach uzgodnień kulturalnych pomiędzy Umawiającymi się Państwami.

Do artykułu 17.

IV. Bez względu na postanowienia ustępów 1 i 2 dochód pochodzący z działalności określonej w ustępie 1, wykonywanej w ramach uzgodnień kulturalnych pomiędzy Umawiającymi się Państwami, będzie zwolniony spod opodatkowania w tym Umawiającym się Państwie, w którym ta działalność jest wykonywana.

Do artykułu 24.

V. Postanowienia ustępu 5 nie będą obejmowały polskich opłat za zezwolenie na otwarcie przedsiębiorstwa.

Z upoważnienia
Rządu Polskiej Rzeczypospolitej
Ludowej

Emil Wojtaszek

Z upoważnienia
Rządu Hiszpanii

Marcelino Oreja Aguirre

Po zaznajomieniu się z powyższą umową Rada Państwa uznała ją i uznaje za słuszną zarówno w całości, jak i każde z postanowień w niej zawartych; oświadcza, że jest ona przyjęta, ratyfikowana i potwierdzona, oraz przyrzeka, że będzie niezmiennie zachowywana.

Na dowód czego wydany został akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Dano w Warszawie dnia 18 lutego 1982 r.

Przewodniczący Rady Państwa: *H. Jabłoński*

L. S.

Minister Spraw Zagranicznych: *J. Czytek*